

„Jste k smrti vyděšení, že bych vyhrála. Proč asi?!“ Drsný vzkaz Aleny Vitáskové k prezidentským volbám. Podívejte se komu

- CZ24 News | 22. srpna 2022

ČESKO: Někdejší ředitelka Energetického regulačního úřadu a dnes kandidátka na prezidentku Alena Vitásková už koncem července sesbírала potřebný počet 50 tisíc podpisů pod petiční archy, sama si ale laťku posunula výš až na 100 tisíc. Věří, že to bude dostatečně silná podpora, která by ji mohla poslat i do druhého kola prezidentských voleb. V rozhovoru se svěřila i s tím, jak jí někteří konkrétní lidé škodí.

Je neobvyklé, aby se v prezidentských volbách setkali dva kandidáti z jednoho města. Josef Středula pochází z Hlučína (u Opavy) jako vy. Koho budou lidé v Hlučíně volit?

Koho budou lidé volit, to zjistíme až u voleb, nebo se občanů můžete zeptat. Pokud vím, tak oba sbíráme podpisy pod petiční archy. Já mám v Hlučíně několik petičních míst a podporu mám doposud velkou, ale to pan Středula určitě také. On je rodák. Já jsem se přistěhovala a bydlím zde nepřetržitě posledních více než čtyřicet let.

Radili jste se, zda do toho „půjdete“, když jste téměř sousedé? Chodíte spolu na pivo? Pijete vůbec pivo?

Sousedé nejsme, pokud vím, tak pan Středula již v Hlučíně mnoho let nebydlí. Žijí tu jeho rodiče, bratr, rodina. Pochopitelně se známe, ale „na pivo“ spolu nechodíme. Pivo příležitostně piju. Máme v Hlučíně mnoho přátel. Například s panem Hlubkem chodíme občas v létě na pivo a tvarůžky do místních hospod. Před nedávnem slavil osmdesátiny, je čestným občanem Hlučína, pamětníkem, rodákem, patriotem. Stále pracuje a snaží se o zachování různých památek a tradic. S ním se na pivu nenudíte. Přes historii Hlučínska, hrůzy války, kterou jako malý kluk zažil, po kolektivizaci a odebrání statku jeho rodičům, až po problémy dnešní doby, vysoké ceny energií atd. Naposledy jsme byli na pivu a tvarůžkách před pár týdny v Radničním sklípku přímo na náměstí v Hlučíně. Vynikající, doporučuji.

Jak vás, tak pana Středulu podpořil v prezidentské volbě prezident Miloš Zeman. Podpořil a vyzval, abyste do volebního klání šli. Uposlechli jste ho. Dostanete se oba do druhého kola?

Je nutné rozlišovat zásadní věci. Pepíka Středulu prezident vyzval, aby do prezidentských voleb šel. Myslím, že to bylo na sjezdu odborářů před pár měsíci. Pan Středula na základě výzvy pana prezidenta, jak sám následně v médiích sdělil, se tohoto klání zúčastní a nyní sbírá podpisy pod petiční archy. Na rozdíl ode mne, má další velmi silnou podporu, kterou mu následně dal pan Miroslav Kalousek.

U mě je to zcela jiné. Já jsem v lednu letošního roku oznámila veřejnosti, že se chci prezidentských voleb zúčastnit. Vyhověla jsem tím mnohačetným výzvám občanů, podnikatelů, živnostníků, abych se ve volbách o prezidentský mandát utkala. Já jsem občanský kandidát na prezidentku, pokud mi občané skutečně podporu pod petiční archy dají. Teprve následně o mně hovořil v médiích pan prezident Miloš Zeman jako o „těžké váze“ v těchto volbách. Jako například o panu Babišovi, o panu Dlouhém. Takže to je zásadní rozdíl. Mě pan prezident nevyzval, ani jsem nebyla nikomu „políbit“ prsten, ani mě nepodpořil pan Kalousek.

Ptáte se, zda se dostaneme do druhého kola? Pokud mě občané podpoří svými podpisy pod petiční archy v mnou požadovaném množství (*Vitásková požaduje sto tisíc podpisů, pozn. red.*), tak s tímto silným mandátem mám velkou šanci se do druhého kola dostat. A já jsem přesvědčena, že se tam dostanu. Každopádně moje účast ve volbách rozhodně nebude pro voliče nudou a pěkně „zamíchá kartami“. Kdo bude další v druhém kole? O tom ať spekulují „sázkaři“, kteří na tom vydělávají peníze a možná ovlivňují veřejné mínění.

Za šéfem odborů stojí odboráři, zaměstnanci, což je velká část voličů. Za vámi stojí vlastenci, a kdo ještě?

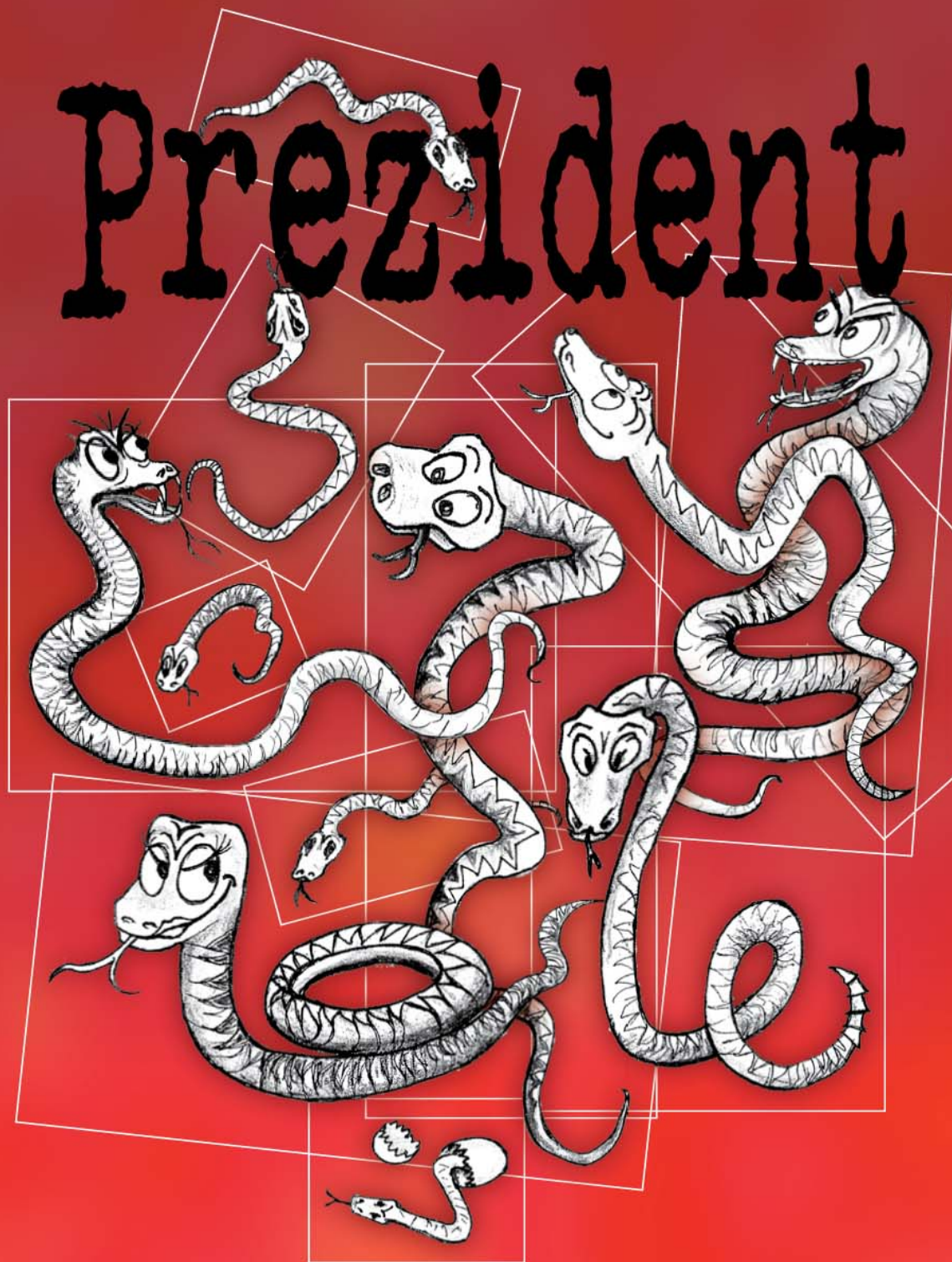
Chtěla bych upozornit, že já nejsem vlastenecký kandidát. Vlasteneckým kandidátem je například pan Josef Skála a možná další. Jsem přesvědčena, že většina občanů má ráda svoji zemi, kde žijí, vychovávají děti, pracují, prožívají své radosti i starosti. Prostě žijí svůj život. I já miluji naši zemi a snažím se dělat vše pro to, aby se u nás doma žilo lidem dobře.

Já jsem občanský kandidát, mě vyzvali občané, abych kandidovala, nikoliv vlastenci. Občané bez ohledu na politickou orientaci či náboženské smýšlení. Jsou mezi nimi jak členové různých stran, hnutí, spolků, tak i vlasteneckých spolků. Mezi mými podporovateli je celá řada podnikatelů, živnostníků, zaměstnanců z různých sfér, seniorů. Určitě se nejedná o jednu politickou stranu, skupinu odborářů, členy jednoho spolku nebo zájmové skupiny.

Již při oznámení, že chci kandidovat, jsem uvedla, že chci být „občanskou kandidátkou“ zastupující občany, ne politické strany, odbory, vlastence, oligarchy nebo lobbisty. Chci být prezidentkou zastupující všechny slušné občany toužící po spravedlnosti a mírumilovném životě. A těch je u nás většina.

ALENA VITÁSKOVÁ

Prezident

OLYMPIA

Jak se vám vede se sběrem podpisů pod petiční archy?

Musím se přiznat, že jsem doufala v rychlejší postup. Že již budu mít těch mnou požadovaných sto tisíc podpisů a budu moci zahájit kampaň kandidáta na prezidentku. Ke konci července máme padesát jedna tisíc podpisů. Stále pevně věřím, že požadovaný počet získám. Děkuji touto cestou všem, kteří pomáhají a trpělivě podpisy sbírají, kteří mi důvěřují.

Zažila jsem, jako asi všichni, celou řadu zklamání. Kdy vám některé osoby nabízejí pomoc při sběru podpisů, že mají po republice velkou síť ochotných občanů, čtyřicet stánků, že to dělávají a mají dlouholetou praxi, že padesát tisíc podpisů mohou se svými lidmi sesbírat. Po třech měsících se dovíte, že jich mají osmdesát (nikoliv tisíc, ale jen podpisů) a vlastně pracují pro někoho jiného. Takto mě překvapila koncem června Jana Volfová.

Další překvapení bylo, že si členka volebního týmu odnesla z naší základny petiční stánek i s polepy. Ten zmizel na tři měsíce, aniž bychom věděli, kde se nachází, nemohli jsme ho dostat zpět. Po nepředstavitelném úsilí nám ho vrátili, bez jediného podpisu. Těch překvapení jsem zažila celou řadu. Ale o nich rozhodně není moje nová kniha *Prezident*, která vyjde v říjnu letošního roku.

Každé zlo je k něčemu dobré. Na druhé straně jsme tým posílili a mám radost, jak se v posledních týdnech daří. Dřívější výpadky nás ve sběru podpisů zbrzdily, ale takový je již život.

Kandidátů, kteří sbírají podpisy, je celá řada. Myslíte si, že všichni budou úspěšní a zákonem požadovaný počet podpisů získají?

Jsem přesvědčena, že všichni budou úspěšní a potřebný počet podpisů jim jejich příznivci pomohou sesbírat. Je to nejtěžší část kampaně, alespoň já to tak vyhodnocuji. Musím se usmívat, když slyším od různých „chytrolínů“, že ten či onen nemá šanci. Kampaň ještě pořádně nezačala a „zasvěcení“ již vědí, kdo tu šanci má a kdo ne? To je obdivuhodné. Netušila jsem, že žije u nás tolik jasnovídců.

Opakovaně jsem to sama od některých slyšela, že „nemám šanci“, že se mi diví, že je to všechno zbytečné, jak se lidé „bojí podepsat pod petici“. Pak je skupina, která se mi snaží vysvětlit, že oligarchové vlastní média mě do médií stejně nepustí, a pokračují dál v odrazování mého snažení, místo toho, aby zaslali tisícovku nebo stovku na transparentní účet. No a jak vidíte, tak jsem se doposud odradit nenechala.

Všem těm, kteří kudy chodí, tudy trousí, že nemám šanci, ještě před tím, aniž bych se volebního klání zúčastnila, sděluji, proč dle jejich názoru nemám šanci: „Protože mě nechcete. Jste k smrti vyděšeni z toho, že bych ve volbách vyhrála? Kladu si otázku: Proč asi?“

Zdroj: Parlamentní listy